

Bon dia, em presente davant de vostès com a president actual de Escriptors de l'Audiovisual Valencià (EDAV), l'associació que reuneix a la pràctica totalitat dels guionistes valencians.

Volguera agrair en primer lloc l'oportunitat que ens brinden als guionistes valencians per a fer-los arribar la nostra opinió sobre un tema tan crucial com és la recuperació del servei de radio i televisió públiques dels valencians.

Com ja sabran el tancament de RTVV va suposar un drama enorme per a tot el sector, encara que en el cas dels guionistes, com en el de molts professionals de l'audiovisual el drama s'havia iniciat molt abans per culpa de la mala gestió de RTVV que havíem vingut patint tots els valencians, generant unes condicions laborals penoses i un atur terrible, prou abans del lamentable i dictatorial tancament dut a terme pel govern presidit per Alberto Fabra.

Mirar al passat és important per a no repetir els errors que ens van portar a la situació que tots coneixem. Però estem ací per a parlar del futur i de l'oportunitat que se'ns presenta per a crear una TV moderna, innovadora, propera a la societat i que acoste la cultura i l'art al poble valencià, en definitiva una TV que complisca amb la seua comesa de TV pública, cosa que desgraciadament els valencians no hem sabut o no ens han deixat fer en el passat. I per supost, 100% en valencià.

EDAV porta molts anys defensant la idea que el guionista i el guió són la base de tot procés creatiu en l'audiovisual, l'origen i la primera peça clau perquè un projecte audiovisual, pel·lícula, sèrie, documental o programa de TV funcionen i tinguen èxit. Sense un bon guió açò és impossible.

Aquesta idea pot semblar òbvia, però la nostra experiència ens diu que no tots els productors ho han entès així, ni tots els directius de l'antiga televisió valenciana.

Excepte contades excepcions no s'ha invertit ni el temps ni els diners suficients en el desenvolupament dels projectes audiovisuals i per açò els guionistes considerem que les institucions i per tant la futura RTV dels valencians han d'establir les mesures que vetlen per aconseguir que s'invertisca el temps i els diners suficients en el desenvolupament i la creació d'uns productes audiovisuals de qualitat. No oblidem que aquesta primera fase de gènesi d'un projecte és la més barata però pot ser la clau perquè la seua

qualitat, la seua competitivitat i l'interès per part del públic puga ser major.

És el que hem vingut a anomenar un model piramidal, on els projectes en els quals s'inverteix i que s'afronten en la fase d'escriptura són majors que els que passen a la fase de desenvolupament i menors que els que arriben a produir-se. Considerem que açò no és malgastar els diners, al contrari, és invertir en futur, és apostar per projectes, que van passant filtres i per tant millorant en cada fase, fins a arribar al resultat final, que és el que es produeix i veuen els espectadors. L'escriptura i el desenvolupament de guions no són una ciència exacta i per tant aquesta inversió en desenvolupament, en I+D si prefereixen anomenar-ho així, és absolutament necessària.

És un model que en països del nostre entorn es ve aplicant i que en el cas de països com Dinamarca o Suècia s'aplica en les produccions que duen a terme les seues televisions públiques.

Fomentar la professionalització de l'anàlisi i la independència de les persones que decidisquen els projectes que es porten avant en la futura TV pública és un altre element clau. S'ha d'evitar l'amiguisme i el clientelisme cap a determinades productores que venia prevalent en el passat a l'hora d'assignar els projectes. Aquesta independència assegura que els projectes de més talent siguen els que tiren endavant.

Sempre hem considerat, i els resultats així ho demostren, que el treball braç a braç i des del primer moment durant tot el procés de producció entre guionistes, productors, directors, etc..., és la manera més fructífera de desenvolupar el nostre treball i obtenir els millors resultats. Per açò considerem que la televisió pública dels valencians ha d'incentivar, motivar si ho prefereixen, aquesta relació professional propera, de mútua confiança.

Si analitzem els últims èxits de la TV i el cinema a nivell estatal podrem veure clars exemples que l'aposta decidida de determinades administracions pel talent propi acaba tenint resultats molt importants. És el cas dels guionistes i els productors gallecs, catalans o bascos que ara triomfen en televisions privades i públiques d'àmbit nacional. Una aposta decidida pel talent per part d'una administració i la seua TV pública generen les condicions per a l'èxit i per tant posen en el mapa al seu país gràcies a la creativitat. Aquesta confiança en el talent i per les productores que aposten per ell, han comportat a més en nombrosos casos una

descentralització en els models de producció estatal, com estem veient últimament en diverses sèries i produccions per a TV que s'estan rodant a Catalunya, Galícia o Andalusia, amb el resultat econòmic que açò comporta.

Tenim nombrosos exemples de creadors i guionistes valencians que han sigut capaços de desenvolupar formats d'èxit, que formen part i encapçalen actualment equips de guionistes en sèries i programes de TV de gran èxit a nivell estatal. En la nostra opinió açò demostra que no es tracta d'una qüestió de falta de talent dels guionistes i els creadors valencians sinó que hi haja una aposta decidida per generar un ambient, una conjuntura professional, professionalitzada diria jo, que assegure les condicions perquè els creadors puguin desenvolupar aqueix talent, al costat d'aquells productors que sàpien veure, descobrir i incentivar el talent i al costat dels actors, directors o tècnics que han demostrat amb escreix la seua professionalitat obtenir produccions que criden l'atenció de l'espectador i ens facen recuperar l'orgull de ser valencians per motius culturals i cívics, no solament per motius folklòrics.

L'administració, vostès els polítics triats pel poble valencià, han de ser conscients que partim d'un erm deixat pels anteriors governants. Ens han destrossat moralment als creadors, els tècnics, els actors valencians i s'han descapitalizat les empreses del sector audiovisual. Per a alçar aquest erm, per a alçar l'ànim del sector no val amb donar treball a tot córrer a uns quants, han de demostrar al sector i, sobretot a la societat, que no es van a reproduir els errors del passat. Per a aconseguir-ho cal evitar les presses i les decisions forçades pels temps de la política. És important que es reflexione, que s'analitzen els objectius i el camí a recórrer per a aconseguir aquests objectius. Perdonen que insistisca, però invertir en desenvolupament i en la fase de guió és estalviar diners futurs i assegurar majors possibilitats d'èxit.

La nova ràdio i TV dels valencians afronta un repte molt major que quan es va fundar en els 80. No serà suficient amb reprendre les emissions, és necessari recuperar la confiança, la credibilitat i l'afecte dels valencians des del primer minut. Per açò considerem que és molt important que no ha de fer-se amb presses. Açò pot semblar un poc contradictori perquè per als professionals i els creadors de l'audiovisual la urgència per la tornada de la producció de continguts és evident. Però per açò mateix creiem que és vital que la televisió torne quan tot estiga preparat i siguem capaços

d'oferir una programació digna del que es mereixen els valencians des del dia un d'emissió. Hem de projectar una imatge renovada i un dels pilars per a aconseguir-ho ha de ser donar llibertat als creadors i als generadors de continguts. El millor que pot fer la Generalitat és disposar tot el necessari perquè la ràdio i la TV dels valencians torne a funcionar, però abans assegurar els mecanismes de control i d'autonomia per a la ràdio i la TV. Els polítics han d'estar allunyats de la gestió dels continguts de l'ens. Mitjançant la creació, per exemple, d'un Consell de l'Audiovisual, una reivindicació històrica que des de la Mesav, de la qual som membres fundadors s'ha defensat des del primer dia.

En eixe sentit l'informe dels experts que va presentar-se la setmana passada ens sembla un molt bon punt de partida.

Tenim una oportunitat històrica perquè la nostra ràdio i TV siga un referent per si mateixa i no intente semblar-se a altres televisions de l'estat. Televisions públiques amb poblacions semblants a la del País Valencià, com Suècia o Dinamarca s'han convertit en referents internacionals gràcies a l'aposta decidida per produccions audiovisuals arriscades i de qualitat. Pense que els valencians podem aconseguir el mateix. Ens ho mereixem com a poble.

Moltes gràcies.